

Balada o rozhodujícím úderu šilhavého řezníka Josky

Ivo Jahelka

1. Naše rodina se nedá jen tak vynervovat,
loni v zimě rozhodla se vepře zkonzervovat,
zaradoval se i děda, naším křikem vzbuzený:
"Sláva, bude zabíjačka, [: ovar, škvarky, uzený!" :]

2. Tak nadešel v žití vepře důležitěj mezník,
na dvorku si kudly brousil povolanej řezník
a poté, co absolvoval občerstvení rumový,
chopil se svých povinností [: a palice gumový. :]

R: Jaternice, špejle, kopyta a jelita a dědečkovy brejle.

3. Řezník Joska, to byl číman, ze všeho se vylhal,
měl jen jednu menší vadu - že poněkud šilhal,
mimoběžně na svět koukal zpod hustého obočí,
bylo téměř vyloučeno [: pohlédnout mu do vočí. :]

4. Mistrně však uměl bourat maso, kosti, flaksy,
v likvidaci vepřů měl svou osvědčenou praxi:
nejprve palicí rána mezi oči mířená,
potom šmiknout nožem tam, co [: krční tepnu zvíře má. :]

R:

5. Ježto šlo o mimořádně neklidného kance,
přibrál řezník k výpomoci i mé dva bratrance,
nařídil jim u rypáku zvíře trochu přidržet,
čuník totiž nechtěl ani chvíli v klidu vydržet,
nechtěl v klidu vydržet.

6. Z jedný strany visel Karel a z tý druhý Rudla,
v řezníkově holínce se zablejskala kudla,
za okamžik bude z vepře už jenom kus flákoty,
až palicí prudká rána [: přivodí mu mrákoty. :]

R:

7. Řezník mocně rozpřáhnul se, obličej pak svraštil,
viděl, že by při úderu taky Rudlu praštil,
zařval na něj:"Uhni, chlape!", doufal, že tak učiní,
bez dalšího potom spustil dolů to své náčiní. :]

8. Dík Joskově šilhavosti došlo ale k zradě,
bratránkové nevěděli o té oční vadě,
řezník křičel na Rudlu, však šilhal přitom na Kadla,
takže Karel uskočil, [: na Rudlu rána dopadla. :]

9. Tak namísto čuníka byl Rudla Joskou skolen
a přítomní příbuzní šli v úleku do kolen
a my na tu zabíjačku máme pěknou vzpomínku,
Rudla eště votřes mozku, [: řezník Joska podmínku. :]